

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistorialis
Passaviensis, Decani, & Parochi in Trauttmanstorff ad
Laitam Bonus Ordo Triplicis Formatae Concionis Moralis In
Omnia Festa Sanctorum In Amplissima ...**

Penzinger, Sebastian Heinrich

Solisbaci, 1698

Concio Secunda. Textus: Circumfulsit eum lux de cœlo, & cadens in terram. Thema: Deus dissimulans peccata, tandem gravissimè punit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51763](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51763)

IN FESTO CONVERSIONIS S. PAULI.

CONCIO SECUNDA.

*Circumfulsit eum lux de cœlo, & cadens in terram, Textus:
audivit vocem dicentem sibi: Saule, Saule! quid me
persequeris? durum est tibi contra stimulum calcitrare.
Act. c. 9.*

*Peccatores, cum quibus Deus longè dissimu-
lat, tandem severissimè punit. Thema.*

Pertinaciter in malitiâ suâ, ac crudelitate contra Chri-
stianos perseveravit Saulus, clementer Altissimus ali-
quandiu indulgit, tandem induratum, fulmine de cœ-
lo in terram severissimè prostravit. Discamus hinc,
Peccatores, cum quibus Deus aliquandiu dissimulat,
tandem severissimè puniri. Constat Scripturæ textibus. *Nequitia* Textus Sa-
in Habitaculis eorum, veniet mors super illos, & descendent in in- cræ Script.
fernum viventes. Ps. 54. Dominus justus concidit cervices peccato-
rum. Ps. 128. Ne dixeris, peccavi, & quid mihi triste accidit? Altis-
simus est patiens redditor, vindicans vindicabit. Ezechiel. cap. 5.
Ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad inferna descendunt. Job. 21.
Audiantur Patres: Altissimus est patiens redditor, patiens dicitur, Patres.
quia peccata hominum & patitur, & reddit, nam quos diu, ut
converiantur, tolerat, inconvertos gravius damnat; Scribit S. Gre- S. Grego-
gorius Papa. hom. 13. in Evangelia. Tempus, quod ad parcendum pie rim.
disposuit; còstrictius ad feriendum venit. Idem. hom. 11. super Eze-
chielem. Numquid proluxa misericordia potest Deo auferre justitiam?
quantiò enim diutius expectat, tantiò gravius vindicat. Inquit S. Au- S. Augusti-
gustinus ferm. 101. de Tempore. Et iterum in Psal. 9. Nemo grate nu.
tur homini, qui prosperatur, cujus peccatis deest ultor, major hæc ira
Dei

Dei est. Grandis dilatio Justis facit esse Judicium Dei, & digniorum Peccatorum interitum. Imperfect. hom. 19. in Matth. *Deus, quibus indulgere videtur, quibus parcere, molles venturis malis servat.* Scribit Seneca. de Provid. Cap. 2. *Divina enim vindicta oculis, non perpetuo dormitat.* Concludit Nicephorus hist. lib. 6. *Implorata Deo ope desuper Conceptus pandam.*

CONCEPTUS I.

David Psal. 57. severissimum Judicium prædicit induratis Peccatoribus: *In corde iniquitates operamini in terrâ, injustitias manus vestrae concinnant, erraverunt ab utero, locuti sunt falsa: in ira absorbet eos.* Notare libeat Prophetam Dei iram aquæ stanti, lacu piscinæ comparare. Cur aquæ stanti? Experimentiâ teste, aquæ stantes, ut sunt lacus, piscinæ, varios impetus sustinent, à ventis vehementibus, à validis procellis concussæ, exagitatae steterunt suâ sphaerâ se continuerunt, non se effuderunt; contingit autem ut stagna vel piscinæ aliquæ erumpant, agrum effringant, prophanæ damna faciunt, crassissimas arbores è radice eruant; sic Deus, longo tempore indulgit, malitiis connivebat, tandem excandescit. *In ira absorbet eos.* Peccatorem induratum severissimè obruet, prostrat, sternet, annihilabit, *In ira absorbet eos.*

CONCEPTUS II.

Doctissimus Le Blenck in Psal. 9, inquit. *Malitia summum est Mali Malum.* Cœlum, quò magis Pacatum ac serenum sua vitæ luxit, eò communiter validius excandescit, intensiores, graviores tempestates, fulgura, & tonitrua terræ fructus conquassant, & devastantia iratum dejicit. Firmamentum quò magis quietum pacatum consistit, eò vehementius ventis reboat, & murmurantibus impetuoso flatu quasi furente spiritu, durissimas quercus concussit, sternit, navigia vertit, & submergit. Mundus mare est, fœdus qui in hoc mundo longis annis pessimè agunt, scelera atrocia committunt, nullum ventum contrarium sentiunt, tempestatem non veritatum, & justæ punitionis non patiuntur, malicia hæc contra ventis divinæ, summum malum comminatur, veniet Deus ultor

ut horrida tempestas vehementius, gravius, validius excandescet, sic peccatorem puniet, & percutiet, interimet, annihilabit; subscribit Conceptum hunc patientissimus Job. Cap. 4. *Flante Deo peribunt.*

CONCEPTUS III.

Vindicta Divina arcui & sagittæ comparatur: *Dedit eis signum, ut fugiant à facie arcus.* Psal. 69. *Sagittæ tuæ infixæ sunt mihi.* Psal. 37. Cur arcui, aut sagittæ? Arcui doctissimus Symbolista hoc Lemma subscribit: *Retentus vehementior.* Arcus, quò diutius non est attractus, expansus, dum tandem attrahitur, eò vehementius repercutit, & evibrat: Sagitta à manu fortiori, & longo tempore ferratâ, dum ejaculatur, validius ejicitur, tangit, & ferit lethaliter. Ad scelera tua, ô Homo! arcus Divinæ vindictæ tot annis remissus consistit, manus Dei non est extensa, ut puniat, ut feriat; si tandem Deus arcum vindictæ extendet, sagittas iræ suæ evibrabit, proh! vehementissimè evibrabit, tanget & feriet lethaliter & fataliter. Teste David Psal. 126. *Sicut sagittæ in manu potentis, ita filii excussorum.*

CONCEPTUS IV.

Jonathas Davidi signum prædicit, aut gratiæ, aut iræ permaximæ Saulis; 1. Regum 20. *Sedebis ad fontem in agro, & ego jaciā sagittas tres, quasi me ad signum probarem, si dixerō, sagittæ intra te sunt, veni, pax est, & nihil mali, si autem locutus fuero puero, sagittæ ultra te sunt, vade in pace, quoniam dimisit te Dominus.* Mirabile, sagittæ intra David bonum significabant, & gratiam Regis; sagittæ ultra David, pessimum significabant, implacabilem iram Regis, ruinam & interitum Davidis. Ira Dei comparatur sagittis, quibus peccata hominum ferit, ac punit, peccasti, & sagittæ Divinæ punitionis intra te sentis manum Dei punientem & castigantem; bonum signum: percutit Deus, ut sanet, corrigit, ut salvet; ast peccas, & sagittæ vindictæ Divinæ ultra te sunt, Deus connivet, dissimulat, non ferit, non punit; hoc signum est pessimum, puniet tandem gravissimè & fataliter. Expertus Absolon.

CONCEPTUS V.

Absolon tribus lanceis confossus perit; 2. Regum 18. uno sustulisset:

cisset: Cur ergo tribus lanceis confoditur? gravissimè, longotempore peccavit Absolon, superbissimè vixit, fratrem uterinum occidit, contra parentem proprium rebellavit: non legimus, infirmitate aliqua, aut infortunio Absolonem Deum castigasse, longo tempore sceleribus conniverat Deus, moram indulgit: tandem exarsit in iram, justus ultor, ferit, punit Absolonem, ast non simpliciter, sed quadruplo, non unâ, sed tribus lanceis transfoditur, infamis publicarius pendet in quercu, sepulturâ asini sepelitur, lapidibus nempè obruitur cadaver exanime, anima ad tartara detruditur. *Deus quibus indulget, molles venturis malis servat.*

CONCEPTUS VI.

Isaias Cap. 6. narrat, ignito carbone linguam suam mundum vindicem genium, causâ: remissus erat Propheta in corripiendo arguendo sceleratos, sine morâ punit Deus errantem, delinquentem. Dives epulo gravius linguâ suâ deliquit: *Epulabatur quotidie*. eâ 15. Statim Deus helluonem non punivit, longo indulgit tempore; exarsit tandem Dei vindicta, punit sceleratum, sed quomodo quam severissimè, absque misericordiâ: *Mortuus est dives, & sepultus est in Inferno: & una gutta refrigerii denegatur in aeternum. Grandis dilatio justius facit esse judicium Dei, & digniorem peccatorum interitum.*

CONCEPTUS VII.

De irato Numine canit David: *Exacerbavit Dominum peccatum secundum multitudinem iræ suæ non quæret.* Ergo nō & in hoc peccatore peccatorem, cui longo tempore patienter connivebat DEUS, specialem ac fatalem iram tandem demonstravit, quia eum non curabit amplius? omnino, in hoc, quia quæret, non curabit amplius, maximè iratum se DEUS exhibebit. Explico me similitudinibus: Si pastor ovem errantem amplius quærit, nec voce, nec minis adducere conatur, ovæ ipsius errantis casus fatalis est, ruina & interitus præforibus, etiam Paterfamilias filium protervum amplius non corripit, castigat, vias suas perverfas ambulare sinit, signum est, quod exhereditat eum, abjiciet illum, filium suum esse negabit. Si Medicus infirmum

patientem amplius non curat, vulnera ejus, nec urit, nec secat amplius, desperatum est cum tali, pro mortuo habetur. Peccator obstinatus, longo tempore in malitiâ suâ perseverans, est ovis errans, pastor bonus est mitissimus Deus; ovem errantem peccatorem in malo longè perseverantem, pastor hic optimus Deus, amplius non quærit, pœnis & tribulationibus reducere ad meliorem frugem minimè conatur, sed finit in malitiâ sua errantem ovem, error hic est fatalis, sicut ovis, quæ periit. Peccator est filius prodigus, Deus ter Optimus Pater amplius pœnitentiis ac miseriis non corrigit, sed in perversitate suâ impunitum tolerat; Signum est, quòd tandem abjiciet, & exhæreditabit. Peccator est infirmus patiens, tot vulneribus, quot sceleribus saucius; peritissimus Medicus Deus, non punit, non urit, non secat, tandem ut putridum membrum finaliter abjiciet.

Anatomicus oculum lusciniæ in partes secabat, rectè tunc *Epilogus.* pervolabat Corvus, cui adstantes inclamaverunt; *Cavete Corvi:* si ita delicatum tractas lusciniæ oculum, quomodo non secabit longo vitæ tempore rapacem corvum: hic anatomicus Deus est, provocatus tandem ad justam vindictam, corvum peccatorem induratum, quàm durè tractabit. Ergo dum tempus habemus, recedamus à malo, Pœnitentiis malum retractemus. Concludo cum Petro Damiano lib. 4. Epist. 15. *Qui semet ipsum perfectiè dijudicat, iudicium non expectat, perfectè autem se judicare est, & deprehendenda non agere, & qua econtra sunt, timide retractare.*

